

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Cihlářové a přísedících Ing. Terezy Ronovské DiS a Ladislava Míky v hlavním líčení konaném dne 22. září 2020

takto

Obžalovaný

Alexej F., (v anglické transkripci uváděn jako A. F.)

narozený xxx ve xxx v Bělorusku, bez bydliště na území České republiky,

je vinen, že

ve dnech 29. 10. 2014 s návratem 4. 12. 2014, 12. 4. 2015 s návratem 17. 5. 2015 a 15. 4. 2016 s návratem 9. 5. 2016, vycestoval letecky z Prahy do Rostova na Donu v Ruské federaci, odkud autobusem odjel na území Ukrajiny do Doněcké oblasti, kde po příjezdu na území ovládané vojensky organizovanými jednotkami tzv. Doněcké lidové republiky, která byla separatisty v rozporu s ukrajinskou ústavou vyhlášena dne 7. 4. 2014 jako nezávislý stát a na jimi ovládaném území byly vytvořeny některé kvazi státní struktury s vojenskými a bezpečnostními složkami, se

zde nechal vyzbrojit, vystrojit a v řadách vojensky organizované tzv. „Republikánské gardy Doněcké lidové republiky“ se podílel na různých vojenských úkolech, jako je strážní služba, kopání okopů, hlídkování v určených oblastech Doněcka a jeho okolí, a takto obžalovaný jednal, přestože věděl, že Doněcká lidová republika je nestátní entita, nacházející se na území suverénního státu Ukrajina, která vyhlásila svoji nezávislost v rozporu s pravidly mezinárodního práva na části území Doněcké oblasti,

tedy

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny, přičemž tento čin spáchal ve vztahu k organizované zločinecké skupině zaměřené k páčání teroristického útoku (ust. § 311 tr. zákoníku)

čímž spáchal

zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku ve znění do 31. 1. 2017

a odsuzuje se

dle § 361 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku za shora uvedený zločin a sbíhající se přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3. 11. 2017, sp. zn. 2 T 95/2017 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. 67 To 362/2017, v právní moci dne 6.12.2017, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 (čtyři a půl) roku nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění z územní České republiky na dobu 4 (čtyř) let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne ze dne 3.11.2017, sp. zn. 2 T 95/2017, jenž nabyl právní moci dne 6.12.2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal na obžalovaného Alexeje F., nar. xxx, dne 3. 4. 2020 obžalobu pro skutek kvalifikovaný jako zločin teroristického útoku dle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za použití ustanovení § 313 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017. Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový stav, jak je uveden ve výroku rozsudku.

2. Tento skutkový stav zjišťoval soud z výpovědi obžalovaného, výpovědí svědků S. a V., znaleckých posudků z oborů kriminalistika, odvětví balistika, oboru kriminalistika, odvětví pyrotechnika, munice a výbušniny, znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, úředního záznam o podaném vysvětlení Kateřiny H. a Kataríny S., vyjádření a stanovisek Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Ministerstva obrany České republiky, Ústavy Ukrajiny a komplexu opatření ke splnění Minských dohod, fotodokumentace komunikace obžalovaného prostřednictvím komunikační aplikace s různými osobami, zálohy CD se zálohou facebookového profilu obžalovaného, zprávy Ředitelství služby cizinecké policie, Národního situačního centra ochrany hranic a, opisů rejstříku trestů k osobě obžalovaného.
3. Obžalovaný Alexej F. vypověděl, že ho politické věci nikdy nezajímaly až do převratu na Ukrajině na začátku roku 2014, kdy se k moci na Ukrajině dostali nacisté. Obžalovaný prostřednictvím internetu věděl, co se tam dělo – bylo tam upáleno padesát lidí – to na obžalovaného bezprostředně působilo. Pak se dozvěděl, že skupina Pravý sektor, což byli Ukrajinci, následovníci Bandera, jela do Donbasu s těžkou technikou, tamější lidé se začali bránit a byli zadrženi Pravým sektorem. Někdo byl zmlácen, někoho odvezli do lesa a zastřelili, dále ukrajinské dělostřelectvo ostřelovalo civilní oblasti v městě Doňeck, byl toho dle obžalovaného plný internet. V té chvíli se povstalci začali sami bránit. Obžalovaný se postupně rozhodl jim pomoci. Koupil si oblečení, zkušenost z ozbrojených sil již měl. Na internetu si našel doněckou adresu, kde bylo možné se zapsat do domobrany. Obžalovaný si koupil letenky a 29. 10. 2014 odletěl a následně přešel taxíkem do Doněcka. Náborové středisku domobranců Donbasu bylo v době jeho příjezdu opuštěné a obžalovaný se do domobrany dostal později po rozhovoru se strážní službou, přičemž v rámci nástupu nepodepisoval žádné dokumenty. Poté se přemístil do vesnice xxx, kde byl asi týden a poté dostal nabídku na přemístění k jinému útvaru, kterou přijal. Přemístil se tedy na okraj Doněcka do města xxx. Po příjezdu k novému útvaru dostal obžalovaný zbraň Kalašnikov a musel podepsat příjem a později i jeho vrácení. Úkolem obžalovaného bylo držet pozici a nedovolit fašistickým skupinám projít. Na pozici obdržel obžalovaný ještě samonabíjecí pušku a postupně se dozvěděl, že pozice ukrajinských fašistů jsou cca 6 km od pozic, kde byl obžalovaný, na dohled dalekohledem. K žádnému přímému boji tam ale nedošlo, nepřítel vedl dělostřeleckou palbu a byla patrná atmosféra války. No tomto místě byl obžalovaný týden a pak se přesunul do centra Doněcka. Zde přebýval v bývalých kolejích a po dvou dnech se dala dohromady kolona a obžalovaný se vydal na nové místo asi 60 km od Doněcka, což byl lehce opevněný železniční uzel. Protivník se v tomto místě nacházel 4 km od pozice obžalovaného. I zde měl obžalovaný úkol zabránit případnému postupu nepřátelských sil, byl součástí ozbrojené skupiny připravené zasáhnout. Tam byl obžalovaný 14 dní a vrátil se 4. 12. 2014. Po uvedené dobu obžalovanému nevyplatili odměnu, nicméně mu bylo poskytnuto ubytování, potraviny a servis. Cestu si musel obžalovaný platit sám. O tomto odjezdu řekl své matce. Podruhé se obžalovaný na místo vypravil v dubnu 2015, protože se tam „vyšponovala“ atmosféra. Na místo se dopravil letecky a poté taxíkem. Na místě se zformovalo vojsko – doněcký korpus. V květnu 2015 musel obžalovaný podepsat smlouvu na rok. Když tam jel obžalovaný podruhé, jednalo se spíš o takovou návštěvu, bylo mu řečeno, že bude pomáhat s hlídkami, ale kdyby se něco dělo, nemůže se zúčastnit a nemůže být v první linii. Obžalovaný disponoval s uniformou a vyfasoval Kalašnikov. Vedle tohoto měl obžalovaný možnost manipulovat s menší protitankovou střelou a svezl se, ovšem neřídil, v bojových vozidlech. Dle svých slov se zapojil, ale nebylo to oficiálně, byl „vzadu“. Během svého pobytu komunikoval obžalovaný prostřednictvím facebooku s matkou a přáteli a dělal si obrazové záznamy. Pobyt si opět financoval sám, strava a ubytování byly obžalovanému poskytnuty. V roce 2016 to bylo stejné, jako v roce 2015, nebylo to na smlouvu, ale byl

účastník, jednalo se o návštěvu. Během svých návštěv obžalovaný nevystavoval svůj život hrozbě úmrtí, v roce 2014 byla první linie asi půl kilometru od města xxx, obžalovaného vzali do roku 2016 na návštěvu první linie jen dvakrát: jednou aby pomohl s manipulací klád a podruhé, když se měnily směny. V obou případech byl na frontě klid. Obžalovaný dále uvedl, že předtím, než na Ukrajině získali moc fašisti, tam byla válka a že fašistická junta se dostala k moci po Majdanu. Že Doněcká lidová republika byla vyhlášena v rozporu s ukrajinskou ústavou, obžalovaný nevěděl. Obžalovaný situaci vnímal, že se nachází na území Ukrajiny. Že se na Ukrajině nachází nezákonná vláda, obžalovaný vyhodnotil na základě výsledků práce této vlády a skutečnosti, že do Doněcké oblasti dojezdy tanky a střílely do lidí jenom proto, že mluví rusky. Místní lidé se proti tomu bránili. Obžalovaného nezajímaly detaily pouze to, že se tam dějí zvěrstva. Odkud přicházely zbraně a prostředky k fungování domobrany, se obžalovaný nezajímal. Obžalovaný střílel pouze na střelnici a jednou do lesa, nicméně v případě, že by se nepřítel přiblížil, byl připraven zbraň použít. Republikánská garda dle obžalovaného bojovala s Pravým sektorem a útvarům Kalibus, což byly nacistické skupiny. Obžalovaný situaci nevnímal tak, že bojuje proti ukrajinské armádě, nicméně jako boj proti trestným či fašistickým jednotkám. Formální vztah k Doněcké republice obžalovaný neměl. Obžalovaný sám sloužil v běloruské armádě, poté ve Francii a na Pobřeží slonoviny. Doněcká lidová republika měla dle obžalovaného podporu lidí v České republice, existoval spolek a na jeho akci dorazil i nějaký generál. V České republice měl obžalovaný do roku 2014 trvalý pobyt. V rámci doplňujícího výsledku se obžalovaný vyjádřil k přehrávaným videozáznamům, kdy uvedl, že jde ve všech případech o místa cvičiště či x. linii obrany. Pokud se vyjádřil ke zdroji zvuků střelby na videích, vypověděl, že se jedná o střelby na cvičné cíle a to z ostatních střeleckých postů, které byly rozloženy tak, aby se zúčastnění při cvičení vzájemně neohrožovali. K vzdálenosti a viditelnosti nepřítel uvedl, že bylo možné vidět maximálně bunkry a to dalekohledem.

4. Svědkyně Ludmila M. využila svého práva nevypovídat.
5. Svědek Erik E. využil svého práva nevypovídat.
6. Svědek Kais S. vypověděl, že obžalovaného zná od roku 2010, kdy se s ním seznámil na ulici, když oba dělali naháněče pro kluby. Obžalovaný svědkovi říkal, že jel na Ukrajinu pomáhat domobraně a svědek rovněž zaznamenal fotky na sociálních sítích obžalovaného, na kterých byl obžalovaný ve vojenském obleku a s nějakými zbraněmi, které ovšem svědek nedokáže identifikovat. Co obžalovaného k cestám na Ukrajinu vedlo, kolikrát tam byl, svědek neví, nicméně s jistotou ví, že za tyto cesty obžalovaný nedostával žádné peníze.
7. Svědkyně Radka V. vypověděla, že obžalovaného zná v rámci výkonu dohledu Probační a mediační služby od ledna 2016. Nejprve s ním jednala kolegyně, obžalovaný spolupracoval, docházel na konzultace a své povinnosti plnil. Od roku 2017 se spolupráce zhoršila a pak se úplně přerušila, obžalovaný jen e-mailem napsal, že je v zahraničí v Thajsku a že už se nevrátí. O své minulosti ani o cestách na Ukrajinu se obžalovaný se svědkyní nebavil.
8. Z výpovědi znalce z oboru kriminalistika, odvětví balistika a z oboru kriminalistika, odvětví pyrotechnika, munice a výbušniny, Mjr. Ing. Marka H. Ph. D., soud zjistil, že znalec setrval na svých závěrech učiněných v písemném vyhotovení znaleckého posudku, kdy znalec popsal zbraně, munici a techniku na předložených obrazových a zvukových záznamech, nicméně však s výhradou, že vzhledem ke kvalitě předložených záznamů se jedná pouze o pravděpodobnostní určení a nikoliv bezvýjimečně jistou identifikaci. Znalec dále doplnil, že subjektivně hodnotí obsah posuzovaných videí jako přenos z bojových operací či něčeho

podobného, což vyplývá zejména z charakteru na videích se objevujících zbraní, způsobu a cílení střelby a typu munice.

9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie MUDr. Vlastimila T. a PhDr. Jiřího K. Ph. D. vyplývá, že obžalovaný netrpí ani v době páčání trestného činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu či jiným forenzně významnou poruchou. Intelpekt obžalovaného je v xxx, u obžalovaného je diagnostikována xxx, která je xxx, xxx xxx xxx, xxx a se xxx xxx xxx. Motiv trestného činu nebyl dle posudku sycen psychopatologickými faktory. V době páčání trestného činu byly rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného zcela zachovány. Z čistě psychiatrického hlediska není pohyb obžalovaného na svobodě nebezpečný, znalec nenavrhnul žádná ochranná léčebná opatření. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení. Vzhledem ke struktuře jeho osobnosti, zejména dominantním a egocentrickým rysům, je obžalovaný schopen ovlivňovat své okolí a být vůdčí osobností. Znalec hodnotí prognózu resocializace obžalovaného jako ztíženou.
10. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat vyplývá, že byla provedena základní prohlídka mobilního telefonu LG, IMEI xxx včetně baterie a SIM č. xxx, mikro SD karty 32 GB San disk č. xxx a fotoaparátu Olympus Tough s vnitřní pamětí č. xxx, přičemž byla ověřena jejich funkčnost, dále byly provedeny zálohy pamětí z uvedených nosičů a takto zpřístupněná data byla následně uložena na médiu BD-R DL 1/1, které je přílohou předmětného odborného vyjádření.
11. Během hlavního líčení byl za splnění procesních podmínek čten úřední záznam o podaném vysvětlení Kateřiny H., který k předmětné věci obsahoval pouze kusou informaci, že ji měl obžalovaný psát, že byl někde v Doněcku a že chtěl jet do Sýrie.
12. Dále byla za procesních podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu čtena Zápisnica o výsluchu osoby podávající vysvetlenie Kataríny S. realizovaný na základě právní pomoci do Slovenské republiky. Jmenovaná vypověděla k předmětné věci, že obžalovaný vzpomínal na kamarády, kteří padli na Ukrajině, ona sama neví, jestli tam bojoval, ale na krku nosil jako přívěšek vystřelenou nábojnici a z Donbasu si přivezl kožený pásek, ke kterému měl vztah. Na Ukrajině byl obžalovaný konkrétně v Doněcku, spojení s ním bylo v tu dobu problematické, měl tam bydlet v nějakých rozbitých budovách, v nějakých kasárnách. Jmenovaná dále vypověděla, že koncem roku 2014 jel obžalovaný na Donbas s tím, že ji sdělil, že jde do války. Odtud se vrátil před Vánocemi. Další období bylo v letech 2015 a 2016. Jmenovaná dále popsala, že v době pobytu obžalovaného na východě Ukrajiny viděla jeho fotografie ve vojenském oblečení a že se přesouval na různá místa.
13. Z vyjádření Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 29. června 2020, č. j. 117031-8/2020-MPO, že Česká republika nemá žádný vlastní seznam teroristických organizací. Pro Českou republiku jsou právě závazné ty mezinárodní sankce v souvislosti s bojem proti terorismu, kde vzniká České republice mezinárodně právní závazek vůči OSN. Jedná se o sankce Rady bezpečnosti OSN a sankce stanovené přímo použitelnými právními předpisy Evropské unie. Žádná z organizací působící na Východní Ukrajině, na unijním seznamu teroristických skupin vedena není. Ani sankční, tzv. protiteroristické seznamy OSN, nezahrnují ozbrojené skupiny Doněcké lidové republiky, byť je takto označuje ukrajinská strana. Podle mezinárodního práva, je Doněcká lidová republika nestátní entita, která vyhlásila svou nezávislost v rozporu s pravidly mezinárodního práva. Česká republika respektuje územní celistvost a svrchovanost Ukrajiny, neuznává Doněckou lidovou republiku za stát a nemá s ní navázány ani diplomatické, ani konzulární styky. Armádu Doněcké lidové

republiky nelze, dle § 43 dodatkového protokolu 1 k Ženevským úmluvám z roku 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů a podle řádu pozemní války přiloženého k Úmluvě o zákonech a obyčejích pozemní války z roku 1907, považovat za ozbrojené síly cizího státu. Na zacházení s jejich příslušníky se tak s výjimkou společného článku 3, nevztahuje Ženevská úmluva o zacházení s válečnými zajatci. V Doněcké lidové republice působí místní ozbrojené skupiny. Podle žalobkyně Mezinárodního trestního soudu, jsou ozbrojené skupiny, včetně Doněcké lidové republiky, dostatečně organizovány v rámci vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva, označuje ve svých zprávách k lidsko-právní situaci na Ukrajině, ozbrojené síly Doněcké lidové republiky jako „ozbrojené skupiny samozvané Doněcké lidové republiky“. Podle konzistentní pozice Ministerstva zahraničních věcí lze armádu Doněcké lidové republiky považovat za organizované ozbrojené skupiny vykonávající pod odpovědným vedením takovou kontrolu nad částí území Ukrajiny, která jim umožňuje vést trvalé a koordinované vojenské operace ve smyslu článku 1 dodatkového protokolu 2 k Ženevským úmluvám. Vyjádření dále uvádí, že existuje i mezinárodní povaha konfliktu na Ukrajině, kdy v rovině mezinárodní lze ve vztahu ke klasifikaci konfliktu odkázat na odst. 72-73 zprávy žalobkyně Mezinárodního trestního soudu, kterou vydala na základě předběžného šetření situace na Ukrajině v roce 2014. Žalobkyně Mezinárodního trestního soudu uvádí, že od 30. dubna 2014 probíhá vnitrostátní ozbrojený konflikt mezi ukrajinskou vládou a protivládními silami, včetně sil Doněcké lidové republiky a současně nejpozději od 14. června 2014 zde pravděpodobně paralelně probíhá mezinárodní ozbrojený konflikt mezi ukrajinskou vládou a Ruskou federací.

14. Z vyjádření Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 18. 4. 2019, č. j. 112706-6/21019-MPO vyplývají obdobné závěry ministerstva, jako ve výše uvedeném vyjádření, nadto je ve vyjádření upozorněno na mezinárodně-právní kritéria „celkové“ a „efektivní“ kontroly jako podmínky přičitatelnosti jednání aktérů konfliktu konkrétnímu státu, v daném případě Ruské federaci. Ve vyjádření je dále stručně popsána hierarchická struktura Doněcké lidové republiky a její činnost, která má suplovat státní útvar. V tomto kontextu lze upozornit na ve zprávě uvedenou skutečnost, že ačkoliv Doněcká lidová republika vydává listiny označované jako průkazy totožnosti, ani Ruská federace jejich držitele nepokládá za občany Doněcké lidové republiky, nýbrž za občany Ukrajiny.
15. Z vyjádření Ministerstva obrany České republiky rovněž vyplývá oficiální postoj České republiky k situaci na východní Ukrajině, přičemž specificky že zde od roku 2014 probíhají boje mezi ukrajinskými ozbrojenými silami a silami samozvaných separatistických republik (Doněcké a Luhanské), přičemž od této doby je rovněž zaznamenána ruská vojenská technika. Na straně Ukrajiny bojují Ozbrojené síly Ukrajiny a složky podřízené ministerstvu vnitra Ukrajiny. Cílem Ukrajiny je získat znovu kontrolu nad těmito územími. Bojové síly tzv. „Doněcké lidové republiky“ jsou organizovány na bázi armádních sborů, děleny na brigády, pluky a prapory. Tzv. „Republikánská garda“ je jednou ze separatistických ozbrojených složek. Tyto bojové síly jsou podporovány příslušníky ozbrojených sil Ruské Federace.
16. Z Ústavy Ukrajiny, přijaté dne 28. června 1996 ve znění pozdějších předpisů vyplývá dle článku 37 této ústavy, že vznik a činnost politických stran a veřejných sdružení je zakázána, pokud jejich programové cíle nebo akce směřují k likvidaci nezávislosti Ukrajiny, změně ústavního pořádku násilnými prostředky, porušení svrchovanosti a ústavní celistvosti státu, podryvání její bezpečnosti, nezákonného uchopení státní moci, propagandy války a násilí, podněcování mezietnické, rasové nebo náboženské nenávisti, zásahům do lidských práv či svobod, či zdraví obyvatelstva. Politické strany a veřejná sdružení nemohou mít polovojenské jednotky. Dále dle článku 132 je územní struktura Ukrajiny založena na principech jednoty a

nedělitelnosti území státu, kombinaci centralizace a decentralizace při výkonu státní moci a vyváženého sociálního a hospodářského rozvoje regionu. Systém správní a územní struktury Ukrajiny se skládá z autonomní republiky Krym, oblastí, okresů, měst, městských částí, vesnic a osad. V článku 133 je do území struktury Ukrajiny, mimo jiné, zahrnuta i Doněcká oblast. V článku 17 je poté uvedeno, že ozbrojené síly Ukrajiny ani další vojenské formace nesmějí být použity k omezení práv a svobod občanů nebo ke svržení ústavního pořádku, k odstranění orgánů státní moci nebo k odstranění její činnosti. Článek 85 se zabývá pravomocemi Nejvyšší rady Ukrajiny, mezi které patří mj. vyhlášení války a uzavření míru na základě návrhu prezidenta Ukrajiny.

17. Součástí spisu je komplex opatření ke splnění Minských dohod, jímž se dne 15. 2. 2015 zavazují účastníci třístranné kontaktní skupiny, kterými jsou druhý Ukrajinský prezident Leonid Kučma, velvyslanec Ruské federace na Ukrajině Michail Zurabov, Alexandr Zacharčenko, Igor Plotnickij, k okamžitému zastavení palby na jednotlivých územích Doněcké a Luhanské oblasti Ukrajiny, k odsunu těžkých zbraní do bezpečnostní zóny, k zahájení dialogu o modalitách provedení místních voleb v souladu s ukrajinskou legislativou a do třiceti dnů ode dne podpisu dokumentu k přijetí usnesení Nejvyšší rady Ukrajiny s uvedením území, na které se vztahuje zvláštní režim dle zákona o dočasném režimu místní samosprávy na jednotlivých území Doněcké a Luhanské oblasti, na základě linie stanovené Minským protokolem ze dne 19. září 2014, jakož i k dalším opatřením směřujícím k deeskalaci konfliktu. Při hlavním líčení byla rovněž provedena Rezoluce č. 2202 (r. 2015) přijatá Bezpečnostní radou států Organizace spojených národů (dále jen BRS OSN), která bere na vědomí situaci na východě Ukrajiny a vyzývá k jejímu řešení.
18. Z provedených veřejných prohlášení a stanovisek Ministerstva zahraničních věcí České republiky vyplývá, že Česká republika vyjadřuje kritický postoj k tzv. parlamentním volbám v částech Doněcké a Luhanské oblasti, že samozvaná Doněcká lidová republika nemůže mít na území České republiky diplomatické mise ani konzulární úřad a závěrem znepokojení České republiky nad obnovením bojů na jihovýchodní Ukrajině.
19. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2019 č. j. 29 Cm 46/2017 – 38, jež nabylo právní moci dne 8. 6. 2018 byl zrušen zapsaný spolek „Zastupitelské centrum DNR“, neboť vyvíjel zakázanou činnost, jejímž účelem je porušení práva nebo dosažení cíle nezákonným způsobem, zejména je – li tímto účelem řízení orgánu veřejné moci nebo výkon veřejné správy bez zákonného zmocnění.
20. Z fotodokumentace komunikace obžalovaného prostřednictvím komunikační aplikace s různými osobami lze především upozornit na zprávu Nikitě Š. s obsahem mj. „*Po Donbasu, dobrovolník Praha, peníze mám, podporu rodiny také ...*“; zprávu Světlaně Š. s obsahem mj. „*plán nevyšel, přijel jsem do xxx na detektor lži, prošel jsem opět všemi testy, ale když došlo na věc do SB, tak se ukázalo, že za měsíc se věci změni...-Bělorusy už neberou*“, a zprávu obžalovanému od Sergeje M. s obsahem mj. „*V Doněcku v armádě není co dělat, a ty to nemůžeš vydržet ten bláznivec ... Jestli máš hlavu na ramenou, tak je možné se začlenit, dostat dokumenty Doněcké lidové republiky je nyní složité, ve své situaci můžeš využít to, že máš problémy v Evropě a že jsi tu i bojoval*“. Dále z fotografické dokumentace zpráv mezi obžalovaným a Světlanou A. na zprávu od A. „*V Běloruské republice také stíhají za účast na Donbase*“ a odpověď obžalovaného „*No ano, ale zatím o mě v podstatě neví*“.
21. V hlavním líčení byl dále proveden CD nosič se zálohou facebookového profilu obžalovaného obsahující fotografie a videa z pobytu obžalovaného na území Ukrajiny. Na fotografiích se nacházejí zejména letenka ze dne 29. 10. 2014, letenka z Prahy do Rostova s komentářem mj. xxx xxx xxx xxx“ a „xx – xxx xxx xxx – xxx xxx xxx, xxx xxx xxx“

obžalovaný ve vojenském vybavení s dalšími osobami ve vojenském vybavení s palnými zbraněmi, obžalovaný ve vojenském vybavení v blízkosti zbraní a vojenského materiálu, obžalovaný s těžkými zbraněmi – raketometem, obžalovaný u vlajky související s tzv. „Luhanskou lidovou republikou, obžalovaný ve vojenském bunkru, budovy poškozené střelbou, dopisy žákyň ZŠ „vojákům“ na frontě, různé typy nábojů, obžalovaný u nášlapné miny, cedule s nápisem „miny“ a obžalovaný s dalšími lidmi v místnosti s ruskou vlajkou a vlajkou tzv. „Doněcké lidové republiky“. Tyto fotografie se nacházely mj. v albech nazvaných „xxx“ a „xxx“, zároveň některé z fotografií byly nahrány z IP adres, jejichž poskytovateli jsou Center for Satellite Television DonSatTV – Donet'ska Oblast' a OJSC Promtelecoma – Donetsk, tedy z území Ukrajiny samotné. Na videích jsou patrné záběry obžalovaného se zbraněmi či v blízkosti bojové techniky, obžalovaného ve společnosti dalších osob s vojenskou výzbrojí a zbraněmi, obžalovaného natáčejícího střelícího muže v bojové výstroji, záznam z probíhající hlídky, střelbu obžalovaného z různých zbraní, obžalovaného hovořícího o xxx obrany, obžalovaného na kopci vedle vlajky tzv. „Doněcké lidové republiky“

22. Ze záznamu úkonu – osobní konzultace v rámci výkonu dohledu Probační a mediační službou – ze dne 10. 11. 2016 sp. zn. PMS-14PM 218/2016 – 100, vyplývá obsah konzultace obžalovaného u PMS, při které uvedl, že absolvoval v Bělorusku základní vojenskou službu, poté byl součástí Francouzské cizinecké legie a na straně domobrany se účastnil bojů v Doněcku. Za ruskou stranu jel bojovat celkem třikrát, v listopadu a prosinci 2014, a dále v dubnu až květnu v letech 2015 a 2016, kdy v těchto případech se účastnil bojů.
23. Ze zprávy Ředitelství služby cizinecké policie, Národního situačního centra ochrany hranic, ze dne 24. 3. 2017 č. j.CPR-581-80 vyplývá, že obžalovaný podnikl dle IS KODOX následující cesty skrz pražské Letiště Václava Havla: odlet 29. 10. 2014 – přilet 4. 12. 2014, odlet 12. 4. 2015 – přilet 17. 5. 2015, odlet 15. 4. 2016 – přilet 9. 5. 2016.
24. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu , sp. zn. 2 T 95/2017 vyplývá obžalovaný byl rozsudkem ze dne 3.11.2017, v právní moci ze dne 6. 12. 2017, odsouzen pro přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit dne 20.3.2017 a 26.3.2017.
25. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody, v rámci kterého je zařazen do II. prostupné skupiny. Z rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný byl celkem šestkrát soudně trestán, naposledy rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3. 11. 2017, sp. zn. 2 T 95/2017, jež nebyl právní moci dne 6. 12. 2017.
26. Po takto provedeném dokazování soud přistoupil k hodnocení jednotlivých důkazů a to zvláště i v jejich vzájemných souvislostech ve smyslu ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a na základě tohoto hodnocení dospěl k závěru, že bylo dostatečně a bez důvodných pochybností prokázáno, že se shora uvedený skutek stal a že jej obžalovaný spáchal způsobem popsaným ve výroku tohoto rozsudku.
27. Ohledně skutkového stavu nepanují dle soudu po provedeném dokazování procesně významné nejasnosti či rozpory. Sám obžalovaný uvedl, že Ukrajinu v inkriminované době navštěvoval a to s cílem pomoci s obranou místnímu obyvatelstvu. Obžalovaný dále popsal konkrétnější obsah této pomoci, která spočívala ve strážní a podpůrné službě jednotkám tzv. „Doněcké lidové republiky“ a v obraně pozic, kdy při této obraně nedošlo k reálným střetům - obžalovaný měl pouze rozkazy nenechat protivníky projít přes obrannou linii. Vedle účasti na těchto podpůrných činnostech se obžalovaný zúčastnil výcviku. Obžalovaný obdržel od

místních ozbrojených jednotek vojenskou výzbroj a tuto zase, po skončení svého angažmá, vrátil. Že obžalovaný odjel na Ukrajinu od počátku s úmyslem zúčastnit se tam probíhajícího konfliktu je patrné i z té pasáže jeho výpovědi, při které uvedl, že po příjezdu našel opuštěné středisko domobranců a musel se tak k domobraně dostat jiným způsobem.

28. Vedle výpovědi obžalovaného lze poukázat na obsáhlou dokumentaci pobytu obžalovaného na Ukrajině, která byla jím samým provedena a poté prezentována na jeho sociálních sítích, mj. v albech nazvaných xxx a xxx, přičemž některé z fotek byly nahrány právě z území Ukrajiny, jak je patrné z IP adres, což dle soudu potvrzuje jejich autentičnost jako důkazního prostředku pobytu obžalovaného na Ukrajině. Na fotografiích a videích jsou funkční zbraně a vojenská technika, což bylo zjištěno znaleckým zkoumáním, symboly tzv. „Doněcké lidové republiky“ a je z nich patrná přítomnost obžalovaného ve „vojenském“ prostředí. Na přítomnost obžalovaného v Doněcké oblasti v kontextu dalších skutečností poukazují i popisky některých fotografií, příkladmo lze uvést fotografii pěti s popisem „xxx“, fotografii skupiny mužů ve vojenském oblečení s popisem „xxx“ (fotografie nahraná z IP adresy na Ukrajině), neznámá osoba ve vojenské výstroji s popisem „xxx, xxx – xxx – xxx“ (fotografie nahraná z IP adresy na Ukrajině).
29. O cestě obžalovaného na území Ukrajiny v inkriminované době svědčí i výpis ze systému KODOX (systém hraniční kontroly), kdy přílety a odlety z a do České republiky odpovídají době, ve které se obžalovaný účastnil nelegálních akcí na území Ukrajiny. Přičemž minimálně přílet 9. 5. 2016 přiletěl obžalovaný z Rostova na Donu, tj. města v bezprostřední blízkosti Doněcké oblasti. Zároveň k fotografii letenky z Prahy do Rostova na Donu obžalovaný v komentáři publikovaném dne 14. 4. 2016 na otázku „kdy letí“ odepsal „zítra“.
30. K charakteru pobytu obžalovaného na Ukrajině, respektive k některým detailům tohoto pobytu, se vyjádřila Katarína S., přičemž její výpověď zapadá do předestřených závěrů o skutkovém stavu.
31. Uvedené skutkové závěry podporuje i výpověď svědka Kaise S. a podané vysvětlení Kateřiny H. Protože se v obou případech jedná ve vztahu k pohybu obžalovaného na Ukrajině spíše o útržkovité informace, soud tyto vzal v potaz pouze k dokreslení situace a zásadním způsobem na nich nalézání skutkového děje nestavěl.
32. V průběhu trestního řízení však nebylo prokázáno, že by se obžalovaný účastnil skutečného bezprostředního boje či bojové akce, ve smyslu přímého boje s nepřítelem, tedy že by se jakkoli podílel na zbíjení jiných osob či ohrozil např. střelbou bezprostředně jejich zdraví. Tento závěr lze učinit nejen na základě výpovědi obžalovaného, ale především obsahu zajištěných fotografií a videí, kdy z žádných není tato účast zřejmá a její dovození by bylo pouhou domněnkou a spekulací. Na některých z videí sice je obžalovaný účasten střelby z různých zbraní, nicméně obžalovaný během provádění tohoto důkazu vysvětlil, že se jednalo toliko o cvičení, přičemž soud tomuto tvrzení vzhledem k poměrně přímému přístupu obžalovaného k vlastní trestné činnosti nemá důvod nevěřit, tím spíš, že se o xxx obrany na videu zmiňují i další osoby na videu zachycené. Obžalovaný dále vysvětlil, že další střelba slyšitelná na videích je z jiných palebných pozic v rámci cvičiště, směřující na cvičné cíle. Pohyby mužstva na videích jsou potom dle obžalovaného přesuny mezi jednotlivými pozicemi na cvičišti. V tomto kontextu nelze opominout ani nálady zachycených osob vyplývající z provedených videozáznamů, kdy lze toto hodnotit jako „akční zábavu zúčastněných“. V případě, že by se jednalo o účast na aktivních bojích v tzv. první linii, je otázkou, zda by měl obžalovaný prostor jednak pořizovat videozáznam, jednak se chovat takto pobaveně. Obžalovaný sám opakovaně uváděl, že cvičení samotné probíhalo v tzv. xxx.

Toto stvrzuje minimálně jeden videozáznam – č. xxx, kde osoby zachycené na samotném videu hovoří o účasti v tzv. xxx. Dále ačkoliv se v komentářích k jednotlivým fotografiím nacházejí výroky s válečnou tematikou jako „xxx!!!!“ u *linked_media/photos_xxx*, „my jim stejně nakopeme do zadku“ u *linked_media/photos_xxx*, aj., tak soud tyto v kontextu provedeného dokazování, vyhodnotil jako „chlapácké“ řeči, které ale ve skutečnosti neprokazují, že se obžalovaný skutečně bojů aktivně zúčastnil. Soud na tomto závěru trvá i v případě komunikace se Světlanou A. týkajícího se možného trestního stíhání v Běloruské republice „za účast na Donbase“, kdy ani zde není samo o sobě zřejmé, že by tím bylo míněno bezprostřední a aktivní zapojení do bojů. Nadto i Česká republika trestně postihuje širokou škálu možných aktivit v kontextu bojů na východní Ukrajině, například samotný fakt služby v cizím vojsku, účast na organizované zločinecké skupině a další, přičemž aktivní zapojení do bezprostředních bojů je pouze jedna z možných trestně postihnutelných jednání. Tedy samotný fakt, že se obžalovaný bavil o případném trestním postihu svého jednání – kdy navíc není zřejmé, jestli se mělo jednat o trestní postih ze strany České či Běloruské republiky – nevypovídá právě o tom, že se zúčastnil bezprostředních střetů s Ukrajinskými ozbrojenými silami. Stejně tak zprávy a sdělení Katarině S. neobsahují informace, které by důvěryhodně prokazovaly, že se obžalovaný zúčastnil bojů na Ukrajině aktivně, tj. přímo konfrontoval ozbrojené síly Ukrajiny, nýbrž pouze dokazují, že na Ukrajině v určitou dobu byl. Jmenovaná výslovně sdělila, že neví, jestli obžalovaný na Ukrajině bojoval. Obdobně, byť stručněji, vyznívají i výpovědi S. a H.. Tedy uzavřeno, stávající důkazní situace neprokazuje, že by se obžalovaný aktivně zúčastnil bezprostředních bojů na východní Ukrajině. Naopak z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný se v oblasti Donbasu, kde byl prokazatelně v daných obdobích přítomen, účastnil tzv. pomocných prací jako kopání okopů a strážní služba v místech xxx obrany, pomocná dopravní obsluha vojáků v 1. linii obrany.

33. Po stanovení skutkového stavu, uvedeného ve výrokové části rozsudku, přistoupil soud k právní kvalifikaci jednání obžalovaného.
34. Dle ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje dle zákona platného v době jeho spáchání, pokud pozdější znění zákona není pro pachatele příznivější.
35. Soud se neztotožnil s právní kvalifikací uvedenou v obžalobě a to zločinu teroristického útoku dle § 311 odst. 1 písm. a) odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Tato právní kvalifikace není za soudem zjištěného skutkového stavu možná, neboť se při dokazování v řízení před soudem nepodařilo přesvědčivě prokázat tvrzení obžaloby, že se obžalovaný účastnil aktivních bojů s ukrajinskými jednotkami bránícími svrchovanost a územní celistvost Ukrajiny. To má pro právní kvalifikaci zásadní následky, neboť výše citované ustanovení předpokládá, že pachatel provede útok proti zájmu chráněnému trestním zákonem. Formulace „provede útok“ nasvědčuje tomu, že zákonodárce předpokládal, že pachatel s jednáním bezprostředně ohrožujícím život člověka již započal. Jinak řečeno, jeho jednání je ve fázi pokusu o usmrcení jiného. Těžko si totiž představit přípravné jednání, které by naplňovalo znak „provede útok“ (srov. Šámal a kol. *Trestní zákoník, 2. vydání 2012*). Za stávajícího důkazního stavu se proto nebylo na místě přiklonit k právnímu názoru obžaloby.
36. S ohledem na uvedené bylo jednání obžalovaného soudem právně kvalifikováno jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku ve znění do 31. 1. 2017 (dále jen tr. zákoník). Organizovanou zločineckou skupinou tr. zákoník rozumí dle § 129 společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, rozdělení funkcí a dělbou činnosti, zaměřenou na soustavné páchaní trestné činnosti. Zločinu účasti na organizované skupině se pak dopustí mj. ten, kdo se činnosti této skupiny účastní, tj. např. pro ni zabezpečuje některé práce nebo služby.

Kvalifikované skutkové podstaty dle odst. 2 cit. ustanovení se dopustí ten, kdo se mj. účastní činnosti organizované zločinecké skupiny, která je určena nebo zaměřena k páčání mj. trestného činu teroristického útoku dle § 311 tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí, kdo v úmysl v úmyslu poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost České republiky, narušit nebo zničit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu České republiky nebo mezinárodní organizace, závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo nebo protiprávně přinutit vládu nebo jiný orgán veřejné moci nebo mezinárodní organizaci, aby něco konala, opominula nebo trpěla, vykoná nějakou z činností specifikovaných v daném ustanovení. Zároveň této ochrany se dle § 313 tr. zákoníku poskytuje též cizímu státu, v projednávaném případě Ukrajině.

37. Soud při úvahách o trestnosti jednání obžalovaného musel nejprve postavit na jisto konkrétní detaily týkající se působení tzv. „Doněcké republiky“, resp. jejích složek. Byť tento útvar imituje některé prvky státní moci, není tzv. „Doněcká lidová republika“ mezinárodně a ani Českou republikou uznávaný stát ani samosprávný celek. Z podaných vyjádření Ministerstva zahraničních věcí je dále patrné, že součástí tohoto útvaru jsou i ozbrojené skupiny, které vedou boj s armádními složkami Ukrajiny. Ústava Ukrajiny definuje území Ukrajiny jako nedělitelný celek, zapovídá takové působení politických stran či sdružení, které by vedli k porušení územní celistvosti či svrchovanosti Ukrajiny a konečně stanoví, že žádné ozbrojené formace, tedy ani tzv. jednotky domobrany, nesmějí být použity ke svržení ústavního pořádku, k odstranění orgánů státní moci nebo k odstranění její činnosti. Zároveň však bylo vyjádřeními Ministerstva zahraničních věcí, komplexem opatření ke splnění Minských dohod a Rezolucí č. 2202 RBS OSN dokázáno, že právě k tomuto, vzhledem k probíhajícím bojům mezi ozbrojenými složkami tzv. „Doněcké lidové republiky“, konkrétně tzv. „Národní gardou“ a dalšími jednotkami, dochází. Z veřejných zdrojů je seznatelné, že tzv. „Doněcká lidová republika“ deklarovala svůj vznik 7. 4. 2014, přičemž byla formálně uznána pouze útvarem zvaným Jižní Osetie, což je útvar obdobně imitující prvky státní moci a rovněž disponující s ozbrojenými skupinami, v podstatě se v obou případech jedná o povstalecká hnutí bez mezinárodní rekognice a de iure legality. Ozbrojené složky tzv. „Doněcké lidové republiky“ tak nelze považovat za armádu existujícího státu. Tyto složky ovšem zcela nepochybně nesou znaky vysoké organizovanosti, sofistikované dělby činnosti a skupinovosti, když se snaží napodobit strukturu skutečné armády. Zároveň charakter jednání těchto složek směřuje k páčání trestného činu, konkrétně teroristického útoku dle § 311 tr. zákoníku. To lze spatřovat v soustavné ozbrojené konfrontaci těchto paravojenských složek s vojenskými silami Ukrajiny a to za účelem narušit územní celistvost Ukrajiny či alespoň udržet status quo, při kterém Ukrajina není schopna vykonávat úplnou suverenitu nad oblastmi, kde tyto složky operují. Tedy poškodit ústavní zřízení Ukrajiny, narušit její politickou a hospodářskou strukturu a protiprávně donutit vládu Ukrajiny aby něco konala, respektive trpěla. Z uvedeného vyplývá, že ozbrojené formace tzv. „Doněcké lidové republiky“ jsou organizovanou zločineckou skupinou dle § 129 tr. zákoníku.
38. Obžalovaný se pak na činnosti této organizované zločinecké skupiny podílel opakovaně v termínech, které byly prokázány výpisem ze systému KODOX a dále částečně provedenými výpověďmi a okomentovanými fotkami ze sociálních sítí. Obžalovaný se k cestám na Ukrajinu za účelem podpořit povstalecké hnutí, přičemž obžalovaný toto popisuje jako domobranu, doznal. Stran konkrétní podoby jednání obžalovaného na Ukrajině, tj. formy účasti na organizované zločinecké skupině, bylo prokázáno, že se obžalovaný nechal zařadit do paravojenských struktur tzv. „Doněcké lidové republiky“, v rámci těchto struktur byl vyzbrojen a účastnil se výcviku, měl v rámci těchto struktur zajištěné ubytování a stravu a zúčastnil se strážných služeb, podpůrných činností jako kopání zákopů a hlídkování a doprovázel jednotky na frontovou linii. Přičemž tyto skutečnosti byly prokázány zejména

výpovědi obžalovaného a jeho připomínkami k dalším důkazům a dále fotografiemi a videi zajištěnými v rámci sociálních sítí, respektive nosičů dat, obžalovaného. O pobytu a charakteru tohoto pobytu obžalovaného na Ukrajině, byť bez přesného časového určení, se ve svých výpovědích dílčím způsobem zmiňuje i svědek S. a v rámci svého vysvětlení i Kateřina H. Šířeji o aktivitách obžalovaného v Donbasu vypověděla Katarína S., jejíž výpověď rovněž stvrzuje závěr, že se obžalovaný na toto místo jel vědomě zapojit do probíhajících bojů. Jak již bylo ovšem uvedeno výše, aktivní zapojení obžalovaného do bojových akcí, ve smyslu přímé konfrontace s příslušníky ozbrojených sil Ukrajiny, nebyla v řízení před soudem dokázána. Není ale sporu, že obžalovaný výše uvedenými činnostmi přispíval k dosahování nelegálních cílů organizované zločinecké skupiny – paravojenských složek tzv. „Doněcké republiky“ - a na její činnosti se tímto způsobem podílel.

39. V jednání obžalovaného jsou spatřovány znaky pokračování v trestném činu dle § 116 tr. zákoníku. Jednotlivé účasti obžalovaného v Doněcké oblasti tak, jak jsou uvedeny ve výroku rozsudku, lze považovat za dílčí útoky trestného činu vedené jednotným záměrem soustavně podporovat separatistické hnutí v Doněcké oblasti, přičemž tyto dílčí útoky samy i ve svém souhrnu naplňují skutkovou podstatu projednaného trestného činu. Zároveň jsou tyto útoky zcela zjevně spojeny obdobným způsobem provedení, tj. cestou na Ukrajinu, připojení se k místním ozbrojeným skupinám a týlová podpora těchto skupin, a souvislostí v předmětu útoku, tj. celistvost a výkon státní suverenity Ukrajiny. Tyto útoky jsou spojeny i blízkou časovou souvislostí, k čemuž soud poznamenává, že z charakteru trestné činnosti, která vyžaduje jistou přípravu, jednoznačně vyplývá, že několika měsíční rozestupy mezi jednotlivými útoky v daném případě bezpečně časovou souvislost splňují. Trestní stíhání obžalovaného pro všechny tři útoky pokračujícího trestného činu bylo zahájeno usnesením policejního orgánu dne 1. 7. 2019, přičemž obžalovaný si toto přezval dne 9. 7. 2019.
40. Hodnocení otázky zavinění je vždy zatíženo povahou tohoto znaku skutkové podstaty, který spočívá ve vnitřním mentálním stavu obžalovaného, jenž je pochopitelně s jistotou znám pouze obžalovanému samotnému. Soud, jakož i každý další vnější aktér, se proto při svých úvahách musí nechat vést výpovědí obžalovaného, která je však zároveň i prostředkem jeho obhajoby a co do obsahu v ní není obžalovaný čímkoliv omezován, a dalšími vnějšími, objektivně zjistitelnými, skutkovými zjištěními, na základě kterých pak soud tuto úvahu o zavinění činí. Mezi tyto ukazatele je tradičně přiřazováno zejména jednání obžalovaného před a po trestném činu, osobnostní vlastnosti obžalovaného, způsobu útoku proti zájmu chráněnému trestním právem atd. Vzhledem k nastíněnému je třeba, aby závěry o zavinění nebyly opřeny pouze o jeden zdroj, nicméně aby byly výsledkem logického a vnitřně kompatibilního souboru skutečností – důkazů.
41. V případě obžalovaného F. došel soud k závěru, že projednávaný trestný čin spáchal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný sám vypověděl, že situaci na východní Ukrajině nejprve sledoval na internetu a na základě tohoto pojal a realizoval úmysl vypravit se do Donbaské oblasti, aby zde podpořil místní obyvatelstvo v odporu proti centrální vládě Ukrajiny. Obžalovaný vnímal snahu místních obyvatel jako sebeobranu vůči agresi nelegitimní – dle obžalovaného nacistické – vlády. Nicméně obžalovaný sám vypověděl, že situaci vnímal, že se nacházel na území Ukrajiny. Obžalovaný tedy věděl, že probíhá konflikt mezi vládou Ukrajiny a místními jednotkami, označovanými jako povstalci, domobrana atp., a k těmto jednotkám se chtěl přidat a přidal a podílel se na realizaci jejich již výše uvedených cílů. Obraz či představu, jakou o těchto jednotkách obžalovaný měl, je zásadní především z pohledu právní kvalifikace. Pro otázku zavinění je zásadní, že obžalovaný se chtěl účastnit a účastnil se na činnosti organizované skupiny, jejíž charakter, tj. organizovanost, hierarchizace a účel fungování – trestná činnost spočívající

v útocích na integritu a suverenitu Ukrajiny – byl obžalovanému znám. Jak už bylo řečeno určující je právě úmysl obžalovaného ve vztahu k těmto znakům skutkové podstaty a nikoliv fakt, jestli obžalovaný, znaje řečené charakteristiky ozbrojených skupin působících na v Donecké oblasti, považuje jejich konečné cíle za spravedlivé či nikoliv. Vedle jeho vlastní výpovědi svědčí o úmyslu obžalovaného i provedená data ze sociálních sítí, na kterých je zřejmá jak z kompozice některých fotek či videí tak z komentářů k těmto, ať už se jedná o focení se s ozbrojenci, znaky tzv. „Doněcké lidové republiky“, se zbraněmi a vojenskou technikou, v prostoru, kde se odehrávají bojové operace, videa z výcviku a zkoušek různých zbraní, glorifikace členů a padlých z ozbrojených útvarů tzv. „Doněcké lidové republiky“ a dalších, zřetelně projevená vůle obžalovaného podílet se na činnosti skupiny naplňující znaky organizované zločinecké skupiny, tj. ozbrojených útvarů tzv. „Doněcké lidové republiky“. Nelze opomenout ani to, že obžalovaný tuto svou vůli vyjádřil i Kataríně S., které v roce 2014 řekl, že „jde do války“ a dále že je jeho občanská povinnost jít bojovat na Donbas. Soud na základě těchto skutečností uzavřel, že obžalovaný F. věděl, že se účastní činnosti organizované zločinecké skupiny zaměřené k páčání teroristického útoku, a za těchto okolností se účastnit chtěl.

42. Jelikož soud odsoudil obžalovaného F. za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, byl obžalovanému uložen v souladu s ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest souhrnný podle zákonného ustanovení trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku ve znění do 31. 1. 2017, který je přísněji trestný, než přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl dne 3. 11. 2017 rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6, sp. zn. 2 T 95/ ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2017, sp. zn. 67 To 362/2017, v právní moci dne 6. 12. 2017 uznán vinným a odsouzen.
43. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlíží k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy; dále k jeho chování po činu, zejména k případné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlíží také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 trestního zákoníku). Dalšími kritérii pro stanovení trestu je existence polehčujících a přitěžujících okolností, délka trestního řízení, doba uplynulá od spáchaní trestného činu, či případná změna situace.
44. Obžalovaný F. byl ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí tři až dvanáct let. Obžalovanému významně prospívá fakt, že se ke svému jednání doznal. Byť se obžalovaný soustavně vyjadřoval ve smyslu, že své jednání má za legitimní, nelze opomenout, že fakticky doznal všechny okolnosti svého pobytu na Ukrajině. Jeho výpověď zároveň byla jedním z významnějších důkazů, provedených v tomto trestním řízení, od čehož rovněž nelze odhlížet. Jako polehčující okolnost soud hodnotil i dobu uplynulou od spáchaní protiprávního jednání. Obžalovanému však přitěžuje skutečnost, že se daného trestného činu dopustil třemi útoky. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil jeho trestní minulost a dále přihlédl k závěru znalce týkající se prognózy resocializace obžalovaného.
45. S ohledem na uvedené skutečnosti považoval soud jako zcela přiměřený trest pro obžalovaného uložení trestu odnětí svobody ve výměře čtyř a půl roku, tedy uložený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, pro jehož výkon jej soud za použití ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, kdy má soud za to, že v tomto typu věznice bude působením na obžalovaného lépe zaručeno, aby vedl řádný život.

46. Obžalovanému byl zároveň uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 4 let, neboť není v zájmu České republiky, aby se na jejím území pohybovaly osoby páchající trestnou činností, a k uložení tohoto trestu byly splněny zákonné podmínky. Obžalovaný nemá na území České republiky od roku 2014 trvalý pobyt, a byt na území České republiky žije matka obžalovaného, tak dle §15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, je rodinným příslušníkem občana Evropské unie buď potomek mladší 21 let, případně potomek, který je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo péči poskytované občanem Evropské unie. S ohledem na fakt, že obžalovaný F. ani jednu z těchto podmínek nesplňuje, nevzahují se na něho omezení vyplývající z ust. § 80 odst. 3 písm. c), e) tr. zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti, ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný či chybí. V řízení vedené proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvního stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu. Poškozený v případě odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznání poškozenému alespoň zčásti nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha 22. září 2020

JUDr. Lenka Cihlářová

předsedkyně senátu